

בקמן שרה ויהושע

אבא יהושע שיקה בקמן ואמא שרה לבית מריסיס בקמן שניהם ילידי 1903. נולדו באוקראינה שברוסיה, שניהם היו חלוצים שעלו ארצה לבנות את פלסטינה. שניהם נסעו אל הבלתי נודע וידעו שאת משפחותיהם לא יראו במהרה. אבא יצא אל הדרך כשהוא בן 17. לשניהם היו בארץ אחים בוגרים שחיכו להם. אחרי דרך ארוכה ומפרכת הגיע אבא ארצה בשנת 1921 בלי אישור כניסה חוקי (סרטיפיקט). אימא עלתה בשנת 1925 כשהיא בת 22. שיקה היה חבר גדוד העבודה, השתייך לפלוגת חוצבים, עבד בירושלים, בראש העין, בכביש צמח טבריה והקים את תל יוסף. כשהגדוד התפרק שיקה נשאר לגור ולעבוד בירושלים. אבא עבד כעגלון בכיבוש העבודה העברית ברכבת. אימא שרה הגיעה ליפו ומשם נסעה לאחיה שעבד במחצבה בירושלים יחד עם חברו הטוב שיקה בקמן. כשהגיעה בקשה לראות את אחיה ונענתה כי אינו נמצא אך חברו הטוב שיקה נמצא, וכך הכירו. כשאימא הגיעה ארצה עבדה בסלילת כבישים בחיפה ובירושלים. בשנת 1927 הם התחתנו וגרו בירושלים. אימא עבדה אצל משפחות עשירות בתלפיות כמבשלת ואבא התקדם - עבר מעגלון לנהג משאית. כל השנים הם רצו להגשים את משאלתם הגדולה להקים משק חקלאי. בשנת 1928 נולדה בתם הבכורה זמירה, כעבור שנתיים ב- 1930 נולדה בתם השנייה חיה ואז התחיל להירקם חלומם שהפך עד מהרה מחלום למציאות. בשנת 1933 עלו להתיישבות במושב עטרות. אבא המשיך לעבוד בעבודות חוץ בתנובה בירושלים. בד בבד התחילו להקים משק חקלאי: רפת, לול ומאוחז יותר נטעו כרם. כל עבודות המשק נפלו על כתפיה של אימא שהייתה אישה חזקה וחרוצה מאוד. בשנת 1934 נולדה בתם השלישית רוחה (רחל). אימא שרה ואבא שיקה בכוחות משותפים נשאו בעול פרנסת המשפחה והקימו משק לתפארת. בשנת 1941 נולדה יעל הבת הקטנה. במלחמת השחרור הרגשנו (ואני חושבת עד היום) שלגור בעטרות בין ים של ערבים בלי מים, פרנסה בדוחק, בודדים בשטח - זו חלוציות לשמה האמיתי. אבא דאג וחרד לגורל המושב. בקרב בנוה יעקב לחם עם שתי בנותיו הגדולות זמירה ורחיה. בירושלים תחת מטר הפגזים הלך לחלק את מעט החלב שהגיע לתנובה, לבתי חולים ולמוסדות ילדים. עבודת "קודש" אבא קרא לזה. ב- כ"ג אייר, 18 יום אחר הקרב הקשה שעמד בו בגבורה, נפל בחצר תנובה, ונקבר בהר הרצל. ארבעת הבנות התחתנו, הקימו משפחות, נולדו נכדים. אימא שרה נשארה לבד בעצב ובשמחה ואבא לא זכה. לנכד הבכור הגדול, שכולנו אהבנו, בנם של חיה ואורי, שנהרג בסיני בהיותו מג"ד, קראו שוקה על שם סבא יהושע שיקה. משפחה אחת התפרקה, עם מותה של יעל אחותנו הקטנה ממחלת הסרטן בגיל 45, טוב שאימא כבר לא הייתה בין החיים.

